

от здравен, не еща душа. Те митом не
 зерула е временна, а на небур - бореа.
 Хората и не мверят, те митом е
 како едно изпушавел, за да се паубере:
 Кви е достоеа за митом бореа.

Морето не е како планината. Во пла-
 нината водка се чувствуба мравка, а пред
 морският простор - опери. Чувствуби духи
 променва на велеца на морскиот Крдошопи.
 и вимда верушето на Бога... — се усмда-
 вавел Гошо, застопоз на морскиот брде.
 Во планината се чувствуба силата на
 Бога, ала душата остове довоине от олове,
 което вимда и знае за свтна; Край морето
 божественото вено, существо е аше